

РЕШЕНИЕ

№ 1051

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11915** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с адрес на управление С.,[жк], [улица], чрез процесуален представител - юриконсулт П. П., срещу РЕШЕНИЕ от 20.09.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9-ти състав, постановено по НАХД №5111/2021г., с което е отменено НП №22-007287 от 12.03.2021г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., относно наложено наказание на [фирма], имуществена санкция в размер на 1500.00лева за извършено нарушение на чл.415 ал.1 от КТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно е прието, че са били допуснати процесуални нарушения на чл.42 т.3 и 4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Твърди се че е неправилен извода на съда, че непосочването на размера на на дължимото възнаграждение в АУАН и НП е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 9-ти състав по НАХД № 5111/2021г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на НП. Алтернативно се иска обезсилване на решението на СРС и връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда.

В с.з. касаторът е редовно призван, представлява се от ю.к. П., който поддържа жалбата, по същество пледира за отмяна на решението и потвърждаване на НП. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призван, не изпраща представител.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 20.09.2021г., на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9-ти състав, постановено по НАХД №5111/2021г., с което е отменено НП №22-007287 от 12.03.2021г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., относно наложено наказание на [фирма], имуществена санкция в размер на 1500.00лева за извършено нарушение на чл.415 ал.1 от КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление – заповед за компетентност на актосъставителя и АНО, протокол за извършена проверка № ПР2102625/09.02.2021г., а също и показанията дадени в хода на съдебното производство в СРС от свидетелката Р. В. А..

Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил законосъобразна дейност по контрол за спазване нормите на КТ, правилно е установил фактическата обстановка, която не се оспорва от страните, на при ангажиране на отговорността на процесното дружество са били допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП. Според решаващият съд, ответника безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подробно всяко едно от възраженията и събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Неправилно се явява становището на СРС, че АУАН и НП не са съставени в изискуемата от закона форма и нямат съответното съдържание, като в този смисъл са допуснати процесуални нарушения, свързани с нарушаване правото на защита на [фирма]. СРС е приел, че даденото предписание от т.16 от протокола за осъществяване на проверка срещу [фирма], да заплати в срок до 20.01.2021г. трудово възнаграждение на работника П. Д. Г. – А. за месец октомври 2020г. е неясно, непълно и неточно. Твърди се, че тъй като не е посочен размер на дължимото трудово възнаграждение за месец октомври 2020г., което следва да се изплати на работника А., предписанието не създава административно задължение за неговия адресат, тъй като същият не знае какво да изпълни реално и каква сума пари следва да заплати като трудово възнаграждение на св.А. в указания срок по разпореждането на АО. Прието е че по този начин, доколкото в АУАН и НП не е посочен размера на дължимото трудово възнаграждение, не е било налице пълно, точно, изчерпателно и непротиворечиво описание на деянието, предмет на административно-наказателно преследване. Въззивният съд е приел, че допуснати нарушения на чл.42 т.3 и 4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Прието е, че е ограничено и правото на защита на санкционираното дружество.

Съдът споделя становището на касатора, че фактическата обстановка е описана точно и правилно е била установена. Съдът намира, че същата е установена в пълнота като в хода на съдебното следствие са били събрани всички възможни доказателства и са изчерпани процесуалните способности за събиране на доказателства.

Правилно СРС е отчел и факта, че санкцията е определена близо до предвидения минимален размер за нарушението по чл. 3 ал.1, т.1 от Наредба №5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62 ал.5 вр. чл.62 ал.3 от КТ1 и преценката на наказващия орган в това отношение е правилна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

По делото не се спори, че [фирма] е сключило трудов договор с П. Д. Г. – А..

Не се спори и факта, че на процесното дружество е било дадено предписание под №16 във връзка с извършена проверка и съставен протокол за същата № ПР2034592/23.12.2020г.

Не се спори, че така даденото предписание не е било обжалвано от работодателя и по своята същност предписанието е влязло в законна сила.

Не се спори и факта, че при последваща проверка процесното предписание не е било изпълнено.

Касационният състав не приема становището на СРС, че предвид непосочването в АУАН и НП сумата на дължимото за изплащане трудово възнаграждение е било допуснато съществено процесуално нарушение, което е прието, че представлява и самостоятелно отменително основание. За съдът е ясно, че сумата, която дължи работодателят на своя работник като трудово възнаграждение за всеки един месец му е известна. Безспорно за м.октомври работодателят е разполагал с информация за дните през които работничката му П. Г. - А. е полагала труд и му е било известно според сключения между страните трудов договор какво трудово възнаграждение е следвало да и бъде изплатено за месеца.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно, поради което и следва да бъде отменено изцяло, а процесното НП потвърдено като правилно и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано то.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на разноски на касатора, като намира, че следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Решение от 20.09.2021г., постановено по НАХД № 5111/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9-ти състав, с което е отменено НП № 22-007287/12.03.2021г., издадено от Директор на Дирекция „ИТ“ С. и вместо него постанови:

ПОТВЪЖДАВА НП № 22-007287/12.03.2021г., издадено от Директор на Дирекция „ИТ“ С., с което на основание чл.416 ал.6 от КТ на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1500.00лева за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА на [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата от 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.